

Düş Tozu

– redfer · 29 Haziran 2018

*

bir istasyonda unutulmuş ucu yanık mendil gibi
unutulmuş menkıbeler bırakıyorum her köşede
tren camından bir kentin görünümü kadar sımsıcak

karanlığın en koyulaştığı zamanlarda her şey darmadağın
gök, güneş, denizler yer değiştiriyor
son defa görmek istiyorum kır çiçeklerini
çiçek açmış kiraz ağaçlarını
ateşle suyun birleştiği yerde parıldayan ay ışığını

alnımdan serin sular damlıyor önce
sonra bedenimin her gözesinden fışkırıyor kalp ağrısı
mor ışıklar tenimden ten, etimden et koparıyor
yüreğim cehennem alevi
bir başka yangın yeri düşünceler

*

denizler ötesi
buhranlar ahiri
ince bir sızı çöküyor vakte
derin bir ağıt havasında sızlıyor göğüs
bir ayrılık şarkısı söylüyor yegan yegan

titriyor vişne dallarında üç –beş yaprak
akıyor çuha çiçeklerinin kılcal damarlarına su
ruhuma alizelerin en sıcak buğusu

yıldırım yayılımı yangınlar vuruyor sineye
şerha şerha bin parçaya bölünüyor
her bir zerreden sırrı ifşa edilmiş büyüler tütüyor

koyumavi masallar adedince

ruhumu baştanbaşa kuşatıyor
cisimlerin kürelerde çağıldayan görüntüsü

*

benim yüzlerce binlerce gizli dünyam var
harap eden
cinnet getirten
benim gizli şulelerim var delirten
alevlerim var çıldırtan
bende birikiyor her şeyin tortusu
her bir özlemin dayanılmaz tutkusu

bende ki yangınlar sisli
bende ki yangınlar zehirli

*

içimde farklı bir his
tarifsiz sancılarla atıyor şah damar
kara nehrim buz tutmuş
çamurdan, kilden , balçıktan
üzerime soğuk sular dökülüyor
bense ceylan bakışlı şiirler yazıyorum

en ince hayallerin en şeffaf kıvamınca
en katışksız pamuk şekeri pembedince
en parlak sabah yıldızının düş tozu adedince
en çıplak tan yelinin süzgün mavilerince

*

redfer